

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 101/2022
02.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Горана Шоштарића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К број 932/20 од 11.03.2021. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 269/21 од 09.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 02. марта 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Горана Шоштарића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К број 932/20 од 11.03.2021. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 269/21 од 09.11.2021. године, у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К број 932/20 од 11.03.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци.

Истом пресудом, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног, с тим што ће висину истих суд утврдити посебним решењем, сходно одредби члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 269/21 од 09.11.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Старој Пазови и браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Старој Пазови К број 932/20 од 11.03.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Горан Шоштарић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, конкретно због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, уз истовремени захтев да бранилац окривљеног буде обавештен о седници већа у складу са чланом 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, а по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА, у захтеву за заштиту законитости наводи да је изреком правноснажне пресуде повређен објективни идентитет оптужбе јер је окривљени оглашен кривим да је поступао супротно одредбама члана 30. у вези члана 2. став 1, члана 35. и члана 37. Закона о трговини, те противно одредби члана 7. Закона о средствима за исхрану биља и оплемењивача земљишта, и поред тога што повреда ових бланкетних норми окривљеном није ни стављена на терет оптужним актом.

Према наводима захтева, на главном претресу одржаном дана 03.03.2021. године, јавни тужилац је изменио оптужни акт тако што је у диспозитив истог додао речи „да је окривљени поступао супротно одредбама чланова 25, 26, 27. и 29. Закона о трговини“, међутим првостепени суд је у изреку пресуде унео друге одредбе, које је наводно окривљени повредио а које му нису стављене на терет оптужним актом, а на који начин је нижестепеним пресудама прекорачена оптужба.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела који је дат у оптужном акту, додавањем нове радње извршења, односно

веће криминалне воље окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

По налажењу Врховног касационог суда, побијаним правноснажним пресудама није прекорачена оптужба, односно није повређен ни објективни, а ни субјективни идентитет оптужбе, обзиром да је оптужним актом, који је измењен на главном претресу 03.03.2021. године, окривљеном стављено на терет извршење кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 1. КЗ, због ког дела је и оглашен кривим, при чему се чињенични опис дела не разликује од чињеничног описа дела у оптужном актом у погледу битних околности предметног кривичног дела. Тиме што је првостепени суд у изреку пресуде унео да је окривљени критичном приликом поступао противно одредбама члана 30. у вези члана 2. став 1. тачка 2., члана 35. и члана 37. Закона о трговини („Службени гласник РС“, бр. 53/2010 и 10/2013) и одредби члана 7. Закона о средствима за исхрану биља и оплемењивача земљишта („Службени гласник РС“, бр. 41/2009), а не да је поступао противно одредбама члана 25, 26, 27. и 29. Закона о трговини („Службени гласник РС“, број 52/19), како је то наведено у оптужном акту, по оцени овога суда није прекорачена оптужба. Ово стога што су у оптужном предлогу наведене бланкетне норме закона који није важио у време извршења кривичног дела, па је суд у побијаној првостепеној пресуди прецизно означио бланкетне норме закона који је важио у време извршења кривичног дела, не задирући при томе у чињенични опис оптужног акта.

Дакле, чињенични опис кривичног дела за које је окривљени правноснажном пресудом оглашен кривим остао је у границама оптужног акта, садржаног у поднетом и на главном претресу од 03.03.2021. године измењеном оптужном предлогу.

Стога је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбијен као неоснован.

У преосталом делу захтева, бранилац окривљеног указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и с тим у вези истиче да је изрека пресуде неразуљива, па како наведена повреда у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу којим је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу којим је исти захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**